

37698 - Ўзбекистон ҳаёти ва ҳаёт тарзи

савол

Оё барои зан ҳаёти аст, ки дар ҳаёти охири Рамазон дар масҷид ба ўзбекистон бинишинад?

Ҷавоби муфасссал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Бале, барои зан ҳаёти аст, ки дар ҳаёти охири Рамазон дар масҷид ба ўзбекистон нишинад.

Балки ўзбекистон барои мардону замон суннат аст. Модарони мўъминон (Аллоҳ аз онон хушнуд бод) бо ҳамроҳи паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) дар зиндагии ӯ ба ўзбекистон менишастанд ва инчунин баъди вафоти паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ба ўзбекистон нишастанд.

Бухорӣ (2026) ва Муслим (1172) аз Оиша (Аллоҳ аз ӯ хушнуд бод) ҳамсари паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ривоят кардаанд, ки паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) то охири умри худ, дар ҳаёти охири Рамазон ба ўзбекистон менишаст. Сипас ҳамсаронаш пас аз ӯ ба ўзбекистон нишастанд.

Дар китоби "Авну-л-маъбуд" гуфта шудааст:

Ин далолат мекунад, ки замон дар мавриди ўзбекистон ба монанди мардон мебошанд. Поёни сухан.

Шайх Абдулазиз ибни Боз (рахмати Аллоҳ бар ӯ бод) гуфтааст:

"Ўзбекистон барои мардону замон суннат аст, зеро аз паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) собит шудааст, ки ӯ дар моҳи Рамазон ба ўзбекистон менишаст ва дар ниҳоят ўзбекистони ӯ дар ҳаёти охир қарор гирифт. Баъзе аз ҳамсаронаш бо ҳамроҳи ӯ ба ўзбекистон менишастанд ва инчунин баъди вафоти паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ба ўзбекистон нишастанд. Ҷои

эътикоф масҷидҳое мебошанд, ки дар он ҷо намози ҷамоат баргузор шавад". Поёни сухан аз сомонаи Шайх Ибни Боз дар интернет.

Аллоҳ донотар аст.